

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/270/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6613210476
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6613210476.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci žalobcu S. Q., narodený XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX V., M. XXX/XX, zastúpeného spoločnosťou Consilior Iuris s. r. o., Advokátska kancelária so sídlom 821 09 Bratislava, Miletičova 23, IČO: 47 231 157, proti žalovanému Slovenskej republike, v mene ktorej koná Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky so sídlom 812 72 Bratislava, Pribinova 2, IČO: 00 151 866, v konaní o zaplatenie 21.089,11 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 9C/47/2013-83 zo dňa 12. 12. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, v ktorom žalovanému okresný súd uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.089,11 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, **p o t v r d z u j e.**

Rozsudok okresného súdu vo výroku, v ktorom okresný súd vo zvyšku žalobu žalobcu proti žalovanému po výšku 19.000 eur **z a m i e t o l a** vo výroku o náhrade trov konania, zostáva nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.089,11 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku po výšku 19.000 eur žalobu zamietol a rozhodol, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Právne vec posúdil podľa ustanovení § 1, 3 ods. 1, § 4 ods. 1 (v znení od 01. 01. 2013), § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, § 15 ods. 1, 2, § 16 ods. 1, § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., § 19 ods. 1, 3, 4, § 72 ods. 2, § 76 ods. 1, písm. f) zákona č. 372/1990 Z. z. o priestupkoch.

Okresný súd má za to, že pasívne legitimovaným orgánom v súdnej veci je Slovenská republika zastúpená Ministrom vnútra SR, a to s odkazom na § 4 ods. 1, písm. a), b) zákona č. 514/2003 Z. z. v znení od 01. 01. 2013, keďže žalobcovi bola spôsobená škoda nepochybne konaním priestupkového orgánu vydaním nezákonného rozhodnutia zo dňa 19. 03. 2008 v priestupkovej veci vedenej proti nemu pod sp. zn. ORP-18/DI-SK-P-2008. Porušenie procesných predpisov malo za následok, že rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť a dňa 07. 03. 2010 zanikla zodpovednosť za priestupok v zmysle § 76 ods. 1, písm. f) Zákona o priestupkoch, čo konštatovalo Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Lučenec v rozhodnutí o zastavení konania o priestupku. Okresný súd mal taktiež za to, že v súdnej veci boli splnené predpoklady zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, a to existencia nezákonného rozhodnutia, vznik škody žalobcovi, ako aj príčinná súvislosť medzi nimi. Zodpovednosť štátu za škodu považoval za zodpovednosť objektívnu bez zreteľa na zavinenie. Žalobcovi vznikla škoda tým, že zaplatil uloženú pokutu 165,90 eur (5.000 Sk), trovy správneho konania 16,60 eur (500 Sk) a náklady spojené s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody, ktoré spočívajú v trovách právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby, vo výške 906,64 eur. Pri

rozhodovaní o výške náhrady nemajetkovej ujmy okresný súd posudzoval hľadisko závažnosti a intenzity zásahu do práv patriacich do súkromnej sféry žalobcu. Za nepochybné považoval, že dňa 07. 03. 2008 žalobca jazdil na motorovom vozidle značky OPEL ASTRA 1,7 TD, ev. č. PT-XXX AC bez vodičského oprávnenia vo veku 17 rokov a navyše požil alkoholické nápoje, čím vystavil nebezpečenstvu svoj život, ale aj život iných užívateľov cestnej premávky. Žalobca bol žiakom Strednej odbornej školy hotelových služieb a dopravy v N. v školskom roku 2008/2009, nevenoval príprave na svoje budúce povolanie zodpovedajúcu pozornosť, o čom svedčí priemer známok 3,6 a jeho vylúčenie zo štúdia k 22. 01. 2009. Pretože výška nemajetkovej ujmy sa určuje aj s prihliadnutím na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, podľa názoru súdu primeraná ujma, ktorú je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi, činí 1.000 eur.

Žalovaný v odvolaní proti rozsudku okresného súdu podanom v zákonnej 15-dňovej lehote (§204 ods. 1 veta prvá OSP) nesúhlasil s právnym názorom okresného súdu, že novela zákona č. 514/2003 Z. z. účinná od 01. 01. 2013, ktorá neobsahuje prechodné a záverečné ustanovenia, predstavuje hmotno-právny predpis, a preto súd pri svojom rozhodnutí vychádzal zo znenia platného v čase napadnutého uznesenia OR PZ Bratislava V. pod č. ČVS:ORP-816/2-OVK-B5-2003 zo dňa 04. 05. 2007, pri zohľadnení princípu zákazu retroaktivity, a to z toho dôvodu, že žalobca bol v konečnom dôsledku oslobodený spod obžaloby. Predmetná novela neobsahuje prechodné ustanovenia, pričom predstavuje novelu tak hmotno-právneho, ako aj procesno-právneho charakteru, a to najmä vo vzťahu k § 4 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., z ktorého vyplýva, že za uplatnený nárok žalobcu, ktorý sa týka trestného konania, v ktorom bol žalobca oslobodený spod obžaloby, zodpovedá v mene štátu Generálna prokuratúra SR za splnenia dvoch podmienok, a to, že prokurátor zamietne v prípravnom konaní sťažnosť (obvineného) žalobcu a podá obžalobu. Keďže predmetnou novelou neboli dané prechodné ustanovenia a ide o procesno-právny predpis, nakoľko upravuje zastupovanie Slovenskej republiky, tak pre ďalšie konanie od 01. 01. 2013 sa aplikuje znenie dané novelou - zákonom č. 412/2012 Z. z. Rozsudok okresného súdu žiadal zmeniť a návrh v celom rozsahu zamietnuť.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného žiadal rozsudok okresného súdu potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) odvolanie prejednal viazaný jeho rozsahom a dôvodmi v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania podľa ustanovenia § 214 ods. 1, 2 OSP a rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku podľa ustanovenia § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd predovšetkým zdôrazňuje, že v súdnej veci bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného, ktorý v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci vzhľadom na nesprávne stanovenú pasívnu legitimitáciu žalovaného, keď za pasívne legitimovaného v konaní považoval nie Slovenskú republiku, v mene ktorej koná Ministerstvo vnútra SR, ale Slovenskú republiku, v mene ktorej koná Generálna prokuratúra SR.

Odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že pasívne legitimovaným v konaní o náhradu škody spôsobenej orgánom verejnej moci je vždy Slovenská republika, bez ohľadu na tú skutočnosť, ktorý orgán Slovenskej republiky koná v tej ktorej veci v jej mene. Pokiaľ však aj ide o označenie žalovaného v súdnej veci, odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s právnym záverom okresného súdu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 OSP, a preto v ďalšom poukazuje na dôvody rozsudku okresného súdu, s ktorými sa v celom rozsahu stotožňuje. Od 01. 01. 2013 sa zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci síce zmenil novelou zákona č. 412/2012 Z. z., uvedená novela však neobsahuje prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 01. 01. 2013 tak, ako to bolo napr. aj k úpravám účinným od 01. 01. 2009 (§ 27b), podľa ktorých ustanovení zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa spravuje predpismi účinnými do 31. 12. 2008. Keďže v novele zákona účinnej od 01. 01. 2013 takéto ustanovenie absentuje, správne okresný súd pri rozhodovaní o náhrade škody postupoval podľa aktuálneho znenia zákona č. 514/2003 Z. z. a za pasívne legitimovaného považoval Slovenskú republiku, pričom správne určil orgán, ktorý konal v mene Slovenskej republiky - Ministerstvo vnútra SR vzhľadom na ustanovenie

§ 4 ods. 1 uvedeného zákona. Škoda bola v súdnej veci spôsobená rozhodnutím orgánu verejnej moci - rozhodnutím OR PZ Lučenec, Okresným dopravným inšpektorátom Poltár, vydaným 19. 03. 2008, č. ORP-45/DI-SK-P-2008. Vyššie uvedeným rozhodnutím o priestupku bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1, písm. b), h) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a bola mu uložená sankcia, ktorá spočívala v uloženej pokute vo výške 5.000 Sk a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 24 mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia. Žalobca bol v čase spáchania a prejednania priestupku však maloletý a podľa ustanovenia § 19 ods. 3 zákona o priestupkoch v znení účinnom v čase spáchania priestupku horná hranica sa u mladistvých znižuje na polovicu. Nesmie byť pritom vyššia ako 4.000 Sk a v blokovom konaní nesmie byť vyššia ako 500 Sk. Podľa ustanovenia § 19 ods. 4 zákona o priestupkoch zákaz činnosti možno mladistvému uložiť najdlhšie na 1 rok. Orgán, ktorý rozhodoval o priestupku, nepostupoval v súlade s platnou a účinnou právnou úpravou a jeho rozhodnutie o priestupku je nezákonné. Titulom tohto nezákonného rozhodnutia sa navrhovateľ domáhal náhrady škody, a nie z titulu nezákonného rozhodnutia, ku ktorému malo dôjsť v trestnom konaní voči žalobcovi z toho dôvodu, že viedol motorové vozidlo v čase, keď mu bola uložená sankcia - zákaz činnosti viesť motorové vozidlo, a teda údajne maril výkon rozhodnutia orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie štátneho orgánu o zákaze činnosti. Vzhľadom k tomu, že priestupkové konanie, ktorým sa mu sankcia - zákaz viesť motorové vozidlo (ale aj ďalšie sankcie) zrušilo, resp. došlo k zastaveniu priestupkového konania, (a teda odpadol aj dôvod na vedenie trestného konania voči žalobcovi). Z uvedených dôvodov krajský súd rozsudok ako vecne správny vo výroku, ktorým žalovanému okresný súd uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.089,11 eur, v súdom určenej lehote potvrdil.

Rozsudok okresného súdu, v ktorom okresný súd vo zvyšku žalobu žalobcu proti žalovanému po výšku 19.000 eur zamietol a vo výroku o náhrade trov konania odvolaním napadnutý nebol, a preto v týchto výrokoch rozsudok odvolací súd ponechal nedotknutým.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.